Dağıstan Respublikası Yazıçılar Birliyi İdarə Heyətinin sədri, Xalq şairi xanım Marina Əhmədovaya

Çox hörmətli Marina xanım,

Ad günümü təbrik etdiyiniz üçün Sizə, bütün dağıstanlı həmkarlarıma dərin minnətdarlığımı bildirirəm. Onu da səmimiyyətlə bildirirəm ki, qardaş Dağıstandan təbrik məktubu almaq mənə xüsusilə xoşdur.

Ulu Öndərim Heydər Əliyev Dağıstanla əməkdaşlığın, münasibətlərin dərinləşməsinə xüsusi diqqət yetirirdi. Bizə söylədiyi bir unudulmaz xatirə bu baxımdan çox xarakterikdir: hələ Sovetlər Birliyi zamanında Azərbaycanda Ulu Öndərimin rəhbərliyi ilə İttifaq və Beynəlxalq miqyaslı yüksək tədbirlər keçirilirdi. Ulu Öndərim bu tədbirlərlə Rusiya Federasiyasından ayrıca olaraq Dağıstandan nümayəndə heyəti dəvət edirdi. Kremldə təəccüblə soruşurdular: “Heydər Əlirzaoğlu, Dağıstandan nə üçün ayrıca nümayəndə heyəti dəvət edirsinz? Axı, Dağıstan da Rusiyanın çoxsaylı subyektlərindən biridir”.

Ulu Öndərim deyirmiş: “Azərbaycanla Dağıstanın xüsusi tarixi münasibətləri var. Əgər onları ayrıca nümayəndə heyəti kimi dəvət etməsəm, məni başa düşməzlər - Azərbaycanda da, Dağıstanda da!”

Xüsusi dostluq və qardaşlıq münasibətlərimiz tarixin bütün mərhələlərində olub, İkinci Dünya müharibəsi illərində isə Dağıstana rəhbərlik edən Odlar yurdunun və Dağlar diyarının böyük oğlu Əziz Əliyev tariximizə yeni tarix yazıb, bölgəni faşist işğalından qoruyaraq xalqlarımızı artıq layihəsi hazır olan Sibir sürgünündən xilas edib.

Azərbaycan müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra Ulu Öndərimin və Dağıstanın lideri Məhəmmədəli Məhəmmədovun rəhbərliyi ilə əməkdaşlığımız daha da möhkəmləndi. Məhz o zaman Azərbaycan üçün də, Dağıstan üçün də tamamilə yad olan meyillər qısa vaxtda aradan qaldırıldı, ənənəvi qardaşlıq münasibətləri öz əbədi yerini tutdu. O illərdə mən, bəzən hər ay Dağıstanda olurdum, hər dəfə də ictimai-siyasi vəziyyətdən asılı olmayaraq özümü doğma diyardakı kimi hiss edirdim.

Bir tarixi sənədi də xatırlamaya bilmərəm. Dağıstan Respublikası Dövlət Şurasının Sədri (Prezident statusunda) Məhəmmədəli Məhəmmədovun 18 avqust 2004-cü ildə imzaladığı Sərəncamı: “Xalqlar arasında dostluq və əməkdaşlığın möhkəmləndirilməsinə böyük töhfə gətirdiyinə görə Orucov Hidayət Xuduş oğlu - Azərbaycan Respublikasının Milli Siyasət Məsələləri üzrə Dövlət Müşaviri - Dağıstan Respublikasının Fəxri Fərmanı ilə təltif edilsin”. Bu təltif o illərdə Dağıstanın ən yüksək mükafatıydı.

Mənim əsərlərim çox dillərə çevrilib, nəşr olunub. Ancaq Dağıstanın on üç dövlət dilində (o sırada - Azərbaycan dilində) dünya işığına çıxan “Sabaha çox var” şeirlər toplum tərtibat baxımından öz unikal özünəməxsusluğu, bənzərsizliyi ilə seçilir.

1997-ci ildə İmam Şamilin Mahaçqalada keçirilən iki yüz illik yubileyində Ulu Öndərim adından çıxış edərkən demişdim: “İmam Şamil milliyyətcə yalnız avar deyil, kumukdur, ləzgidir, noqaydır, tabasaranlıdır... zəmanəmizin dahi şairi Rəsul Həmzətovun söylədiyi kimi, “bütün Dağıstan xalqlarının böyük oğludur”. Əlavəm yalnız budur: Cənubi Qafqazda isə İmam Şamil Azərbaycan xalqının böyük oğludur!” Bu gün də belədir, sabah da, əbədi belə olacaq.

Sonra Ulu Öndərimin göstərişi və iştirakı ilə Bakıda, Opera və Balet Teatrının binasında İmamın möhtəşəm yubiley gecəsi keçirildi. Tədbirdə Dağıstan Parlamentinin sədri Muxu Əliyevin rəhbərlik etdiyi böyük nümayəndə heyəti iştirak edirdi. Elə həmin ildə Ulu Öndərimin dəvəti ilə Rəsul Həmzətovun Patimat xanımla Səməd Vurğunun yubileyinə gəlişi, onlarla Bakıda səfər boyu bir yerdə olmağım ömrümün unudulmaz səhifələrindəndir.

Hörmətli Marina xanım,

Sizə və bütün dağıstanlı qələm dostlarıma möhkəm cansağlığı, uzun ömür, yaradıcılıqda yeni-yeni möhtəşəm uğurlar arzulayıram.

Dərin ehtiramla, Sizin HİDAYƏT.

Ədəbiyyat qəzeti.- 2024.- 14 sentyabr, №35.- S.11.